

РЕШЕНИЕ

№ 2353

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Виктория Мингова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Георги Ст. Чехларов Въззивно гражданско дело № 20231100510908 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 7066/05.05.2023 г., постановено по гр.д. № 4555/2022 г. на СРС, ГО, 51 състав, С. Г. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. София, кв. „Редута“, ул. **** да заплати на Д. И. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес: село Дебнево, ул. „****, община Дебнево, област Ловеч, на основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД сумата от 5 000 лева, представляваща сума, получена от С. Г. И. на 06.07.2020 г. без валидно правно основание за това, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 28.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство С. Г. И.. В жалбата се поддържа, че решението е неправилно, необосновано и постановено при съществено нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Моли се за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен.

Въззиваемият Д. И. И. е депозирал отговор на въззивната жалба, с който оспорва същата и излага доводи за правилност и законосъобразност на постановеното решение. Моли се за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на сторените разноски.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите, наведени с въззивната жалба, за наличието на пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и е допустимо в обжалваната част. Не са допуснати нарушения на императивни материални норми, за приложението на които въззивният съд е длъжен да следи служебно. По доводите за неправилност на решението въззивният съд намира следното:

Производството е образувано по предявен от Д. И. И. срещу С. Г. И. осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 5 000 лева, представляваща сума, получена от ответника на 06.07.2020 г. без валидно правно основание за това.

По предявения иск с правно основание чл.55, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже факта на плащане на процесната сума, а в тежест на ответника – че е налице валидно правно основание за получаването, съответно за задържане на полученото.

В представената пред първоинстанционния съд разписка от 06.07.2020 г. ответникът С. И. е удостоверил, че е получил от ищеца Д. И. сумата от 5000 лв. Представената разписка представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ неизгоден за съставителя факт /предаването на процесната сума/, поради което и се ползва с висока доказателствена стойност. Документът не е оспорен от ответника, нито е оспорен фактът на tradiране на процесната сума. Ето защо и по делото се установява предаване на процесната сума.

По отношение на основанието за предаване на процесната сума ищецът твърди, че сумата била предадена, тъй като на 06.07.2020 г. Д. И. упълномощил с нотариално заверено пълномощно адв. И. да го представлява във връзка с уговорена работа. На проведената между страните среща на този ден, ответникът изискал от И. заплащането на сума от 5 000 лева с твърдение,

че при непредставянето няма да извърши вече уговорената и заплатена преди това работа. В преклузивния срок по чл.133 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба, респ. не е навел никакви конкретни фактически твърдения досежно основанието за получаването на процесната сума. Едва в о.с.з. пред първоинстанционния съд ответникът е заявил, че е получил процесната сума във вр. с упълномощаване от него, обективизирано в пълномощно с нотариално заверени подписи, за осъществяване на процесуално представителство от ответника пред всички органи във връзка с извършена спрямо ищеца измама. Пред първоинстанционния съд е представено и прието пълномощно с нотариално заверен подпис на упълномощителя от 06.07.2020 г. с рег. № 13507 по описа на помощник - нотариус по заместване Г.Н. при нотариус М. Г.а, с което ищецът Д. И. И. е упълномощил ответника С. Г. И., в качеството му на лице, упражняващо адвокатска професия, с правото да го представлява пред всички физически и юридически лица, органи и организации, както и пред всички правораздавателни органи – съд, прокуратура, следствие и всички органи от структурата на МВР на територията на Република България, във връзка с извършени от Д. И. парични преводи за инвестиции в акции и петрол на борсата в полза на „Ф.И.“ ЕООД и попечителска компания „Г.Р.“ ЕООД, с цел установяване дали спрямо Д. И. е извършена измама за превод на парите. Упълномощителната сделка е от категорията на едностранните правни сделки /чл.44 ЗЗД/, като тя единствено снабдява упълномощения с представителна власт в рамките и обема на предвиденото, но същата не би могла да бъде основание за настъпило имуществено разместване. Упълномощителната сделка, извършена в деня на предаване на процесната сума, е индиция за наличието на сключен договор за правна защита и съдействие, във вр. с който е заплатена процесната сума. Договорът за правна защита и съдействие е вид договор за поръчка, който обаче се подчинява на специалните правила по Закона за адвокатурата. Съобразно нормата на чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата, възнаграждение по сключен договор за процесуално представителство, винаги се дължи. Договорът за правна защита и съдействие е двустранен, консесуален /неформален / и винаги възмезден /за разлика от обикновения договор за поръчка/. В този смисъл, за сключването на договора за поръчка е достатъчно наличието на съгласие между страните относно съществените елементи на договора, в това число и договорената

цена. Същевременно по делото не са наведени конкретни фактически твърденията сумата да е платена във вр. с определен договор за правна защита и съдействие, като такова обстоятелство не се установява и от доказателствата по делото. Липсват и твърдения и доказателства за извършено изпълнение по договор за правна защита и съдействие, по който да е платена процесната сума.

Отделно от изложеното, от представените решения на Дисциплинарния съд при Софийска адвокатска колегия е видно, че на ответника, в качеството му на адвокат, е наложено дисциплинарно наказание лишаване от право да упражнява адвокатска професия за срок от девет месеца, считано от 21.02.2020 г., по силата на Решение на ДС при САК по дисц. дело № 315/2019 г., обнародвано в ДВ бр. 51/21.02.2020 г. Налагането на дисциплинарно наказание лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за съответния срок, като вид дисциплинарно наказание съгласно чл. 133, ал. 1, т. 3 и т. 4 ЗАдв. не отнема на дисциплинарно наказаното лице качеството на адвокат, но го лишава от правото да практикува адвокатската професия, чрез пълно ограничение за адвоката за осъществяване на дейностите, установени в чл. 24, ал. 1 ЗАдв. Ето защо и към датата на предаване на процесната сума и съставяне на пълномощното /06.07.2020 г./, ответникът е бил в обективна невъзможност да извършва действия в качеството си на адвокат, в качеството му именно на какъвто е издадено пълномощно от 06.07.2020 г. от ищеца.

По изложените съображения и съдът намира, че по делото не установява основание за получаване на процесната сума, поради което и предявеният иск с правно основание чл.55,ал.1,пр.1 ЗЗД се явява изцяло основателен

С оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

По разноските:

-

С оглед изхода на спора, в полза на въззиваемия следва да бъдат присъдени разноски в размер от 1000 лв. за заплатено адвокатско

възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 7066/05.05.2023 г., постановено по гр.д. № 4555/2022 г. на СРС, ГО, 51 състав

ОСЪЖДА С. Г. И., ЕГН: *****, да заплати на основание чл.78,ал.1 ГПК на Д. И. И., с ЕГН *****, разноси в размер от 1000 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____